Lieta Nr. A42801709
A615-11/5

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011. gada 23. februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Kaļiņina,

piedaloties pieteicējam *J.P.*,
atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.P.* pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009. gada 30. aprīļa lēmuma Nr. D57/10/ZV 044230/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks ar 2009. gada 30. aprīļa lēmumu Nr. D57/10/ZV 044230/1 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektora 2009. gada 17. marta lēmumu par administratīvā naudas soda piemērošanu *J.P.* (turpmāk arī – pieteicējs), jo 2009. gada 17. martā pulksten 10.00 nofiksēts, ka pieteicēja transportlīdzeklis *Renault*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), stāvēja Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā pie 16. nama, brauktuves otrajā rindā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 130. punktu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta piektās daļas 1. punktā. Par šo pārkāpumu pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr. 044230 (turpmāk – Protokols, lietas 22. lapa) un piemērots tiesību normā noteiktais fiksētais sods – naudas sods Ls 30 apmērā. Tā kā likums nepieļauj vērtēt soda apmēru, netika piemērota LAPK 32. panta otrā daļa.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs 2009. gada 28. maijā iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt šo Lēmumu, jo pieteicējs Protokolā norādītajā vietā un laikā, nevis stāvēja otrajā rindā, bet ļoti lēni virzījās, faktiski ripoja, lai novietotu transportlīdzekli vietā, kuru gatavojās atbrīvot cita transportlīdzekļa vadītājs. Tāpēc nav pamatots atbildētāja viedoklis, ka transportlīdzeklis stāvēja, jo pieteicējam apstāties lika priekšā piebraucis policijas transportlīdzeklis. Pieteicējs Protokolā norādītajā vietā un laikā administratīvo pārkāpumu nav izdarījis.

[3] Tiesai sniegtajā paskaidrojumā atbildētājs pieteicēja pieteikumu neatzīst, norādot, ka izskatāmajā gadījumā pilnīgi pierādīts nofiksētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar to pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Lēmumā norādīto pārkāpumu, jo LAPK 149.[10] panta piektās daļas 1. punktā paredzēta atbildība par pieteicēja izdarīto pārkāpumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[5] Iepazinusies ar lietas materiāliem un izvērtējusi administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesa norāda turpmāko.

Saskaņā ar LAPK 8. panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Līdz ar to spriedumā LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas likuma redakcijā, kas bija spēkā attiecīgā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī.

[6] Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 130. punktu un LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 1. punktu.

Saskaņā ar LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 1. punktu par stāvēšanu otrajā rindā – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Atbilstoši CSN 130. punktam transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai. Motociklus bez blakusvāģa, mopēdus un velosipēdus atļauts novietot stāvēšanai divās rindās.

[7] Tiesa konstatē, ka minētās CSN normas mērķis ir nodrošināt, lai netraucētu izbraukt transportlīdzekļiem, kas novietoti stāvēšanai pie brauktuves malas, kā arī, lai stāvošie transportlīdzekļi neaizņemtu brauktuvi visā tās platumā un tādējādi neierobežotu satiksmi.

Pieteicēja transportlīdzekļa izvietojums 2009. gada 17. martā pulksten 10.00 stāvēšanai Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 16 fiksēts lietas materiāliem pievienotajā fotofiksācijas materiālā (lietas 24. lapa), kas uzskatāms par pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši LAPK 243. pantam.

Kā izriet no minētā fotofiksācijas materiāla, transportlīdzeklis, kurā atradās arī pats autovadītājs, Protokolā norādītajā vietā un laikā stāvēja Rīgā, Jēzusbaznīcas ielas brauktuves otrajā rindā ar iedegtām gaismām, tādējādi formāli pārkāpjot CSN 130. punkta prasības.

Taču tiesa ņem vērā arī to, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējs atradās transportlīdzeklī, tādējādi kontrolējot situāciju uz ielas, līdz ar to ar savu rīcību nevarēja traucēt izbraukt transportlīdzekļiem, kas bija novietoti stāvēšanai pie brauktuves malas, jo, pamanot kāda transportlīdzekļa vadītāja, kurš vēlētos atstāt stāvvietu, manevra uzsākšanu, pieteicējs bija gatavs pārvietoties, tādējādi neradot traucējumus citiem transportlīdzekļu vadītājiem. Ņemot vērā arī transportlīdzekļu kustības intensitāti Rīgā, Jēzusbaznīcas ielas konkrētajā posmā, tiesa atzīst, ka pieteicējs ar savu rīcību nebija ierobežojis transportlīdzekļu satiksmi, līdz ar to pieteicējs izskatāmajā gadījumā nav apdraudējis CSN 130. punkta mērķi.

[8] Saskaņā ar LAPK 21. panta pirmo daļu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Ar 2009. gada 28. maijā pieņemtajiem grozījumiem LAPK, kas stājās spēkā 2009. gada 18. jūnijā, LAPK 21. panta otrajā daļā vārds „desmit" aizstāts ar vārdu „trīsdesmit", līdz ar to šobrīd LAPK 21. panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

LAPK 8. panta otrajā daļā paredzēts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Tā kā 2009. gada 18. jūnijā spēkā stājušies grozījumi LAPK 21. panta otrajā daļā paredz iespēju atbrīvot no administratīvās atbildības, ja par ceļu satiksmē izdarīto

pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus, tad saskaņā ar LAPK 8. panta otrajā daļā noteikto šie grozījumi attiecas arī uz 2009. gada 17. martā pieteicēja izdarīto pārkāpumu, jo par to paredzētais naudas sods ir trīsdesmit lati. Līdz ar to tiesai minētie grozījumi jāņem vērā, izskatot konkrēto lietu.

[9] Kā tika konstatēts iepriekš, LAPK 21. panta otrajā daļā ir paredzēti divi priekšnoteikumi, kuriem jāpastāv, lai varētu izvērtēt personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, par ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu. Pirmkārt, par pārkāpumu paredzētais naudas sods nedrīkst pārsniegt trīsdesmit latus; otrkārt, pārkāpums nedrīkst radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

No LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 1. punktā noteiktās sankcijas izriet, ka par pieteicēja Protokolā noradītajā vietā un laikā izdarīto pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus. Savukārt no atbildētāja iesniegtajiem materiāliem neizriet, ka pieteicēja izdarītais pārkāpums būtu radījis faktiskus draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Uz šādiem faktiem atbildētāja amatpersonas, fiksējot pieteicēja izdarīto pārkāpumu, nav norādījušas un attiecīgus pierādījumus nav nostiprinājušas procesuāli.

Tiesa iepriekš konstatēja, ka pieteicēja transportlīdzeklis, kaut Protokolā norādītajā vietā un laikā stāvēja brauktuves otrajā rindā, taču tas neierobežoja citu transportlīdzekļu kustību, jo tie netraucēti varēja gan pārvietoties pa Jēzusbaznīcas ielu, Rīgā, gan izbraukt no pirmās rindas, līdz ar to pieteicēja darbība neradīja draudus citu satiksmes dalībnieku drošībai. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pastāv abi priekšnoteikumi, lai tiesa varētu atbrīvot pieteicēju no atbildības par 2009. gada 17. martā izdarīto un plkst. 10.00 konstatēto administratīvo pārkāpumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 5. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *J.P.* pieteikumu.

Atzīt *J.P.* [personas kods */personas kods/*] 2009. gada 17. martā izdarīto un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009. gada 30. aprīļa lēmumā Nr. D57/10/ZV 044230/1 [protokols ZV Nr. 044230] konstatēto pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot *J.P.* no administratīvās atbildības, izsakot *J.P.* mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I. Kaļiņina